

skattelovens § 46, stk. 1, 3 og 4 og fastslår hovedprincipperne for indeholdelse af kildeskatt i A-indkomster. Man har ikke fundet det nødvendigt at medtage en særlig regel svarende til kildeskattelovens § 46, stk. 2 om skattetræk i tilfælde, hvor udbetaling efter 6 måneders forløb endnu ikke har fundet sted.

Som noget særligt bemærkes, at A-skatten for begrænset skattepligtige foreslås gennemført som en definitiv skat. Dette betyder en væsentlig administrativ forenkling, idet man undgår senere reguleringer, navnlig med hensyn til det betydelige antal sæsonarbejdere, som hvert år udrejser fra Danmark.

Forslagets § 32, stk. 5 svarer til kildeskattelovens § 48, stk. 5, medens § 32, stk. 6 svarer til kildeskattelovens § 45, stk. 2.

Til § 33.

Forslagets § 33, stk. 1-4 og stk. 6 vedrører de almindelige regler om skattekort og svarer i princippet til kildeskattelovens § 48.

Det var oprindelig overvejet at indføre en skatteordning uden anvendelse af skattekort. Med en sådan ordning skulle arbejdsgiverne have foretaget skattetræk med arbejdskommunens trækprocent, og således at der blev ydet hver lønmodtager et helt personfradrag. Denne ordning indebar imidlertid væsentlige ulemper. Da sambeskattede ægtefæller ved slutopgørelsen kun var berettiget til $1\frac{1}{2}$ personfradrag, ville der i alle tilfælde, hvor begge ægtefæller var lønmodtagere, opstå restskatter, medens der, hvor kun den ene havde A-indkomst, ville blive tale om overskydende skat. Hertil kom problemer i de tilfælde, hvor en person arbejdede i flere kommuner i løbet af indkomståret, og hvor der derfor blev anvendt forskellige trækprocenter, og endelig blev det umuligt at sikre fuld udnyttelse af fradragene, hvor der var tale om svingende indkomster, f.eks. ved periodisk beskæftigelse, hvilket er ret sædvanligt i Grønland. På dette grundlag foreslås gennemført en ordning med skattekort, omfattende hovedkort og bikort. Det er hensigten at foretage en forskudsregistrering for derved at ansætte de fradrag, der må forventes at ville tilkomme den skattepligtige ved den endelige skatteansættelse og skatteberegning. For fuldt skattepligtige personer udgør hovedkortets fradragsbeløb således summen af de ligningsmæssige fradrag og personfradraget.

For begrænset skattepligtige foretages der ikke en endelig skatteansættelse, og den indeholdte A-skatt er derfor en definitiv skat. Ved forskudsregistreringen og skatteberegningen kan modtagere af almindelig lønindtægt få beregnet et fradrag, der fremkommer som summen af det faste lønmodtager-

fradrag og personfradraget. Modtagere af bestyrelsesonorar er hverken berettigede til det faste lønmodtagerfradrag eller personfradraget.

For sambeskattede ægtefæller vil man som hovedregel søge at fordele personfradragene i overensstemmelse med indtægtsforholdene, således at reguleringer undgås.

På skattekortet vil endvidere være anført den trækprocent, som skal anvendes i hele indkomståret, uanset hvor i Grønland indtægten oppebæres, og det vil være den samme procent, som skal anvendes ved slutskatteberegningen. Da skatten er en proportional skat, vil indeholdelsesprocenten som hovedregel svare til den kommunale skatteprocent.

I henhold til forslaget § 33, stk. 5 kan der — når særlige forhold taler derfor — udstedes bruttotrækkort, d.v.s. skattekort, hvorpå der ikke angives fradragsbeløb og hvor indeholdelsesprocenten som følge deraf beregnes på grundlag af størrelsen af den forventede bruttoindkomst. Disse skattekort tænkes bl.a. anvendt i de tilfælde, hvor hovedkortets fradragsbeløb på grund af periodevis beskæftigelse ikke kan udnyttes fuldt ud. Endvidere kan bruttotrækkortet anvendes såfremt indhandlingsbeløb vil blive henregnet til A-indkomst, jfr. forslaget § 31, stk. 2, nr. 2.

Til § 34.

Forslagets § 34, stk. 1 knytter sig til bestemmelserne i § 33. Bestemmelsen har til hensigt at tilskynde skatteyderne til at sørge for, at skattekort fremskaffes. Når den laveste grænse for kommuneskatten anvendes med hensyn til indhandlingskildeskatten, er baggrunden, at der her er tale om en bruttofortjeneste.

Bestemmelsen i § 34, stk. 2 svarer til kildeskattelovens § 49.

Til § 35.

Forslagets § 35 vedrører den indeholdelsespligtiges indbetaling og redegørelse i forbindelse med de indeholdte A-skatter. Bestemmelsen svarer i princippet til kildeskattelovens §§ 56 og 57.

På et væsentligt punkt afviger forslaget imidlertid fra kildeskattelovens regler, idet arbejdsgivere i Grønland skal indbetale de indeholdte A-skatter til skattevæsenet i den kommune, hvor virksomheden er hjemmehørende, og for indhandlingskildeskattens vedkommende til den kommune, hvor indhandlingsstedet er beliggende, medens arbejdsgivere i Danmark indbetaler centralt til kildeskattedirektoratet.

Ved udarbejdelsen af den her foreslåede ordning er det tilsigtet at opnå en effektiv kontrol med, at arbejdsgiverne indbetaler rettidigt. Når betalings-